

БАДЊЕ ВЕЧЕ

Као сваки други савјестан ђак и јануар је радио свој домаћи задатак из ликовног. Цртао је чудне пејзаже по стаклу, с неба пуштао ситне пахуљице и под стрехом скупљао мршаве врапце. Вјетар с Требевића пјевао је своју ледену пјесму - успаванку несташним дјечацима. Снијег је као плашт прекривао пуне улице и само су ријетки пролазници брзо замицали у неки од улаза. Грбавица се облачила у бијело рухо и спремала за своју трећу ратну Бадњу ноћ.

Милица и Бошко, седмогодишњи близанци из улице Драже Михаиловића број 7, кроз прозор су гледали у ноћ, дахом по стаклу правили флеке водене паре и по њима писали своја и имена симпатија. Иза замрачених комшијских прозора чула се пјесма, понеки свијетлећи метак, као звијезда падалица, у супротном би смјеру запарао небо, а њих двоје су ћутали.